

(ג) יכומו קָרְבָּן (ג) נַעֲלֵא
 (ד) מִשְׁמָרֶת (ד) שְׂעִיר מִזְבֵּחַ
 (ה) קְרֻטָּה (ה) לְדַבֵּר מִזְמֹרָת
 (ו) עַזְּבָנָה (ו) פְּלִקְחָה דְּגַבְּגָה
 (ז) מִמְּלָמָדָה נְמִרְמָה וְכֵן
 (ח) דְּמָרָן דְּמָרָן דְּמָרָן
 (ט) שְׂעִיר בְּרִיאָה (ט) שְׂעִיר בְּרִיאָה
 (י) נַעֲלֵא טָבָל (י) נַעֲלֵא טָבָל
 (ו) תְּקִבְעָן (ו) עַזְּבָנָה (ו) עַזְּבָנָה
 (ז) מִזְבֵּחַ קְרֻטָּה פְּלִקְחָה
 (ח) עַזְּבָנָה מִזְבֵּחַ (ח) עַזְּבָנָה מִזְבֵּחַ
 (ט) קְרֻטָּה מִזְבֵּחַ (ט) קְרֻטָּה מִזְבֵּחַ

א"ש

<http://www.usenix.org/events/awards/>

למיירא דלא הוה ביה מעשה מיתיבי קומן
שאיini נהנה לפולני ולמי שנשאל עלייו נשאל
על הראשן ואח"כ נשאל על השני אמר אי
כבי עלי הא ניתשל ברישא וא依 בעי על הא
ניתשל ברישא מי ⁽⁶⁾ יודע הי ראשון והי שני
מיתיבי קומן שאיני נהנה והריני נoir
לכשאשאל עלייו נשאל על דרכו ואח"כ נשאל
על נרו ואמאי אי כבי על נרו ניתשל
ברישא וא依 כבי על נרו ניתשל ברישא
תויבתא: מהתני ⁽⁷⁾ בראשונה היו אומרים
שלש נשים יוצאות ונוטלות כתובות האומרת
טמאה אני לך שמים בגין לביך וגטולה אני
מן היהודים חזרו לומר שלא תהא אשנה נורתנת
עיניה באחר ומכללה על בעלה האומרת
טמאה אני לך תביא ראייה לדבירה ⁽⁸⁾ החשימים
 בגין לביך יעשו דרכ בקשה ⁽⁹⁾ גטולה אני מן
היהודים יפר ⁽¹⁰⁾ לחلكו ותהא משמשתו ותהא
גטולה מן היהודים: גמ' ⁽¹¹⁾ איבעיא להו אמרה
לבעה טמאה אני מהו שתאכל בתורמה ⁽¹²⁾ רב
ששת אמר ⁽¹³⁾ אוכלת שלא תוציא לעז עלי
בניה רבא אמר אין אינה אוכלת אפשר דאכללה
חולין אמר רבא ומורה רב ששת שם
⁽¹⁴⁾ נתארמלה שאינה אוכלה מודי הוא טעם
אלא משום ⁽¹⁵⁾ תוציא לעז על בניה נתארמלה
ונתרגשה אמר הי השتا דאיתניא אמר רב פפא
⁽¹⁶⁾ בדיק אין רבא אשת כהן שנאנכה יש לה
כתובה או אין לה כתובה כיון דאונס לגביה
כהן ברצון לגביה ישראל דמי אין לה כתובה
או דילמא מצי אמרה ליה אנא הא חזינה

(ה) עיין ווק' מומצאות יג.
 (ג) צבנ'לן (ד' שמעון), (3) צבנ'לן
 (כ) פ' ני דב' ספקת סטנער
 (ב) מונטגנו צבנ'לן כו' ספיק
 (א) מונטגנו עיר' ניר' ניר' (ג')
 (ג) צס' פפ'ני ל'טמ' ל'טמ'
 (ד) לדק'דים וע' ט' צ'ס' סטנער
 (ה) לדק'דים קוגרו (מנמג'ן)
 (ו) עין מומצאים מומ' דכ'

תורה או רשותם

1. ואקשיון צדיקם הפה
ישפטו או תורתם משפט
גנאות ומשפט שפכות
2. דם כי נאפתה הפה ורק
בידיהם: יחוּקָל כִּי מֵה
מי גובים ימתקו:
ולחים טרויים יעטם;
משלי ט ז

פירוש הרא"ש
אהלויו. מוכלי היל
ועגלת סיס לבן ונולקם
עליו צונגן: נטבוי.
מוכלי נפט: מהדרים
ביבתא. קנוו נצמי^ר
יע ססיל דסוכג'ן (^ר)
פס: (דסוכג'ן דמליכונן)
פרישיה להזאגא. פין

במיסים: נפטווי. מוכלי נפטו: דוכ
וגר עס מהס נכית: פרטיאנו ווּאַפְתִּיכָּם
מירלט. נצנעלס קיס מומכון נכית
דעטה דאניסט. סחמיין קיטס יודעת
כל סימת נסימתו תלכון: כי גאנַע
ודס ציינַן. דנולופיס הולגין
הגעלאיס: מסו ודסימל פיטולר עדז
טהי זבדא וטהי דמלר ייס סבי
מאנס לדע נימום למשיכי למיטיס

הדרן עלך ואלו נדרים
ומליקא לה מסכת נדרים

מן הנו אמר ⁽⁶⁾ לדו רב נחמן
“ההוא גברא דהוה מהרויק
תא פרטיה נואף להוציא וערק
איסורא ארוכומי תוחה מירכם
כלאי] בבא תוחה מהחן תחליל
אניתנא אמר ליה ההוא נואף
תיתך דעתך איסורא ניחא ליה
עבד והאי דעתך ליה דניחא
ספקרים גוועם בא משמשו לנו:

הדרן עלה ואלו נדרים ומליקא לה מסכת נדרים

לכטתל: איד بواسי הוּא מרבכם. קים נומן פְּנֵי קָבָעַן: נוֹחַ לְהָדִיבָּל וְלִימָוֹת. מי שמתה מִנוֹזָה זוֹ בְּכָל עַמָּה:

הדרון על' מסכת נדירים והדרך על'. דעתן על' מסכת נדירים ודעתך על'. לא נתנש מיין מסכת נדירים ולא נתנש מיין לא בעלמא בדי' ולא בעלמא באחמי'

היה רצון מלפניך יי' אלְהֵינוּ וָאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהִרְתֵּךְ אַמְנוֹנָתוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְתָהִרְתֵּךְ עַמּוֹן לְעוֹלָם הַבָּא.**) חנינא בר פפא רמי אמר כן שלשה פעמים ואחר כן אמר:

פּוֹרִיבָּת לרארך שחתם אושי' במתים ומרמה לא ייחזו ימינם ואוני ארויות בהן.

היה רצון מלפניך יי' אליה בשם שערתני לשים מסכת נדרים בן תעוזני להחילה מסכתות וספרים אחרים ולסייע לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורה באהבה. זוכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לך ולזרע שלא תמוש התורה מפני זרעך עד עולם. ותתקיים כי בהחלהך תזכה יותר בשברך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך כי בירבו ימיך וויסיפו לך שניםות חיים: אורך ימים בימינה בשמאללה עשר וכבוד: יי' עוז לעמו יתן יי' יברך את עמו בשלום: תגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאחדרתא, ולאחיא מתייא, ולאסקא לחוי עלמא, ולמגנא קרפתא דירושלם לשככל היכליה בגזה, ולמעקר פולחנה נוכראה מארעה, ולאתבא פולחנה דשמייא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה יקירה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה. בחיכון ובוגיניכון ובתיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמנן קרייב, ואמרנו אמן. יהא שמה רבא מאברך לעלם ולעלמי עלםיא. יתרברך וישתבח ויתהפר ויתרומם ויתנשא ויתעלח ויתהדר ויתהלהל שמה דקדשא בריך הוא. לעלאן מן כל ברכתא ושירותא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרנו אמן: על ישראלי ועל רבנן, ועל תלמידיהם ועל כל תלמידיהם, ועל כל מאן שעסקין באורתא, די באורתא (קדישא) הרין ודיב כל אחר וatter, יהא להונ ולבון שלמא רבא חנפה חסדיא ורחמי וחוי אריבי ומזוני רוחני ופרקנא מן קדם אבותהון די בשמייא ואראעא ואמרנו אמן: יהא שלמא רבא מן שמייא וחביב טוביים עליינו ועל כל ישראל, ואמרנו אמן: עוזה שלום במרומייו הוא ברchromיו עשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרנו אמן:

³⁴ ב' ה�ג על זה תמצא באחד מהחapters בספר ההיסטוריה של חבר אחים, מברגן בספר זכויות האנושות, וסתור תשובה הרמה"א ז' וכן בסתור יש"ש בערך חתוב לרמזים על הזכות שמות הללו.